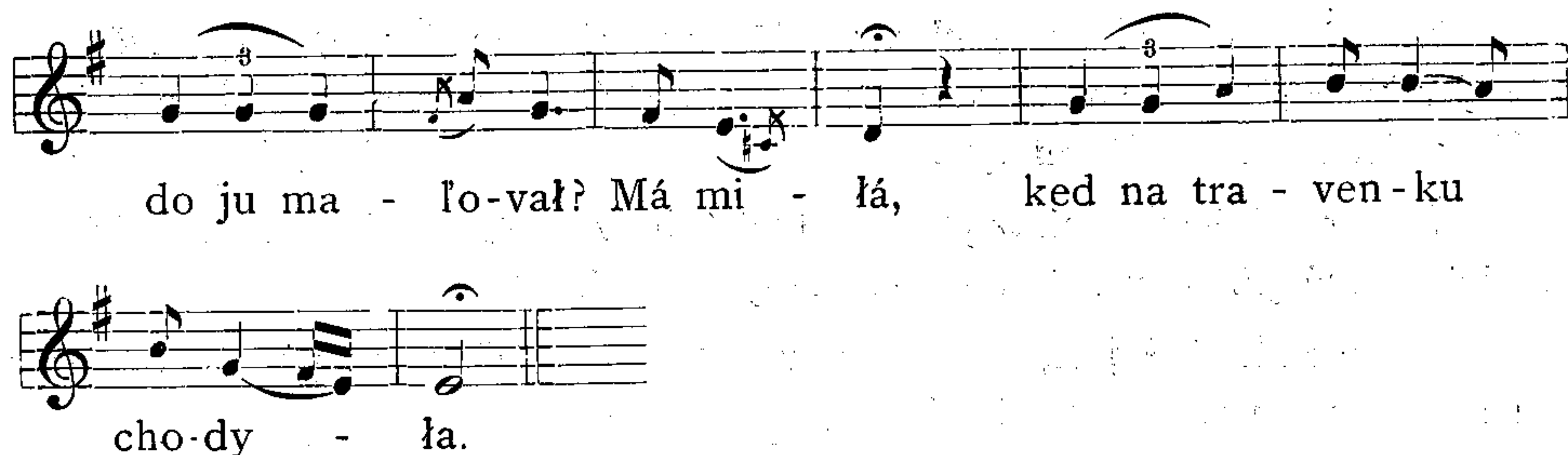

Ze sdružených nástrojů vyzní k tonu $\hat{d}$ osmého taktu plně souzvuk ($d-fis-a$). Jak rychle k tomuto VII. stupni spadá nápěv od zmocněného tonu e , tak zase rychle ku zmocněnému tonu se vrací.

Podobně jest tomu v písni 726, 692, v čís. 872 a), b), 754.

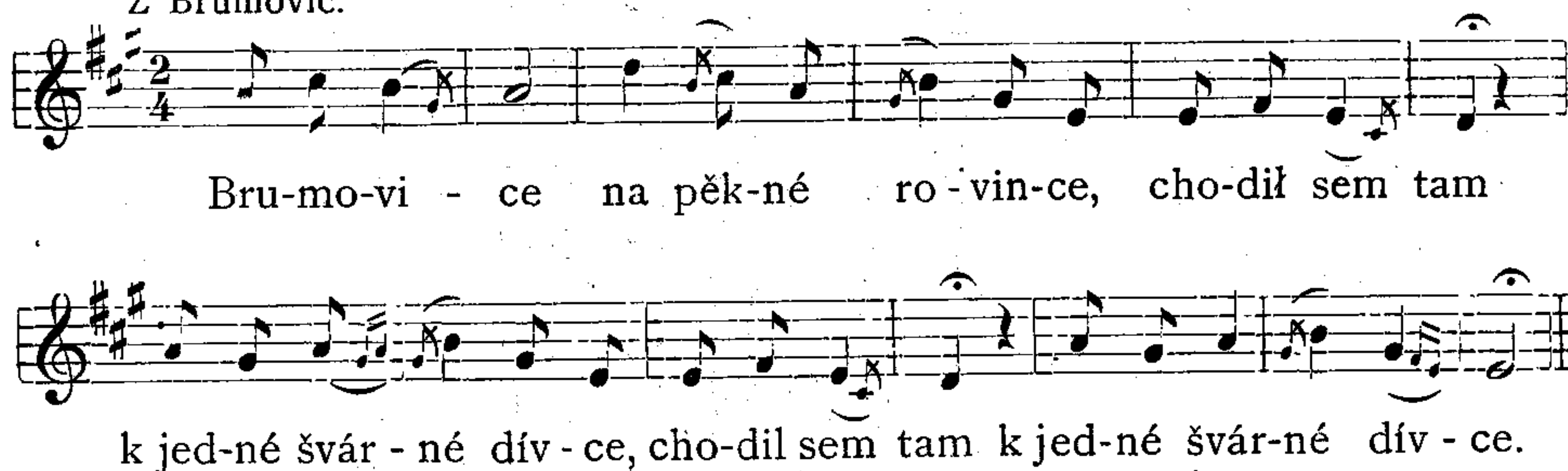
Tento čistě moravský sklon k VII. stupni, neb k tonině sedmého stupně uprostřed písně, měl by věru u českých skladatelů najíti takového povšimnutí, jak dalece napodobují všední již sklon ku V. stupni neb k tonině pátého stupně uprostřed písně (zpravidla útvarnosti periody).

Nebylo by tu ani třeba prostého napodobování, neboť již v písních ukazuje se k možnému vývoji toho principu modulačního.

Netřeba totiž skloniti nápěv zpříma, z počátku písně, z hlavn. toniny, na VII. stupeň, ale z dovozené kterékoliv jiné toniny v písni

Na př. v písni 506.

Z Brumovic.

Na počátku písně vládne ton a jako hlavní stupeň toniny A ; ve čtvrtém taktu jest již zladěn ton e jako zmocněný a s něho se teprve klesá moravskou modulací vážným krokem na ton d jako hlavní stupeň toniny D tvrdé.

Podobně jest tomu v pís. 525 c), a 730.

Co tu možných obměn téhož principu!

Zkusme modulovat po hlavní tonině na jiný stupeň než pátý, jak tomu jest na př. v čís. 506, 525 c), a odtud teprve zabočme moravskou modulací.

»Moravskou modulací« nabyla teprve naše píseň svého zvláštního sklonu nápěvného.